



PKA

PROJECTE KINSHASA (EKOLO YA BONDEKO)

Benvolgut/da col·laborador/a,

Com veureu, aquest Butlletí és un homenatge a la Isabel, que va traspasar el passat 17 de setembre. No l'hem focalitzat en la seva labor a Kinshasa, ja que això ho hem anat explicant durant els 12 anys d'existència del Butlletí, si no que ho hem centrat en totes les famílies que l'han acollit al llarg de la seva vida.

El Projecte Kinshasa va néixer l'any 1998, i des de llavors, gràcies a la vostra col·laboració, hem esdevingut un pilar fonamental en la labor missionera de la Isabel, consolidant el projecte de fraternitat que és Ekolo ya Bondeko.

Com ja us vàrem avançar per correu electrònic fa unes setmanes, creiem que ara més que mai és necessari continuar amb la nostra labor solidària amb el poble congolès.

Cordialment,
L'equip de Projecte Kinshasa



La Isabel amb la Philippa (2011)

La seves primera i última comunitat religiosa

La història d'un ocell que volia volar !

"Ah si l'ocell hagués sabut per quins paratges li tocava volar, enlluernat i apassionat per l'altura!

No podia aturar-se i s'hauria mort, hauria perdut el sentit de la seva vida que era volar i anar descobrint nous aires, nous horitzons... Ocell admirat i ocell desvalgut, pobre ocellat!"..... (Antoni Correig, 1960)

Quan va ser l'hora de volar, la Isabel va pensar: *"No he entès mai com jo, essent tan jove, vagi tenir la força de deixar enrere tot el meu passat i tirar endavant cap a un viatge que orientava tota la meua vida"*.

La Isabel va desvetllar la seva vocació missionera als 16 anys i als 20 va entrar al noviciat de la Compañia Misionera del Sagrado Corazón, a Tarancón. El 21 de juny de 1961 va professar els vots religiosos. Va aprofundir la seva formació a Roma durant un temps i la varen destinar a l'Índia, tot i que per problemes legals amb el visat, finalment va anar al Congo.



L'Isabel quan va ingressar a la Compañia Misionera del Sagrado Corazón



L'Isabel amb la comunitat de la Consolació (2020)

L'últim any de la seva vida en comunitat

"El que Isabel pasase esta temporada con nosotras, me pareció el mejor regalo que nos ha hecho el Señor este año. Además, Isabel, desde el cielo, nos va a ayudar mucho. Estoy segura"

(Hna. Julia María Avilés, 2020)

L'últim any el va passar a la Comunitat de les Germanes de la Consolació, a Reus. La varen acollir amb els braços oberts, sense preguntar-li d'on venia. Ràpidament es va integrar a la comunitat i va esdevenir un referent per a moltes de les germanes. La varen tractar amb delicadesa i al mateix temps va gaudir de llibertat per tenir el seu espai personal i de relació amb la família i amics, malgrat el confinament imposat per la pandèmia.

És allí que va escriure les seves memòries, un projecte que la va omplir i que malauradament no va poder acabar.

Ekolo ya Bondeko, el seu projecte vital al Congo

La Isabel va escriure aquestes paraules de comiat a la seva família congolese:

"Us he estimat amb totes les meves forces. Realment sou la meva família. M'hauria agradat quedar-me amb vosaltres fins al final de la meua vida, però el Senyor ha disposat el contrari. Que sigui lloat. Ya Philippe i jo no us deixem un llegat material, però us deixem el llegat de la fraternitat "To bondeko to liwa". És en la mesura que esteu units que el grup podrà avançar. Avançareu pel poder de l'Esperit. Gent d'esperança, coratge!.....La vostra Y'Isa (2020)

I la família congolese li va adreçar aquest missatge:

"Ya'Isa, gràcies de tot cor pel teu gran amor per a nosaltres i per al nostre poble congolès. Ens heu estimat amb "totes les vostres forces" tal com ens escrivíeu al vostre missatge la setmana passada. Gràcies per la vostra rica personalitat: la vostra càlida benvinguda, la vostra obertura a tothom, la vostra fe activa i atrevida, la vostra determinació per conduir les coses fins al final que el Senyor Jesús, a qui has estimat i servit mitjançant el teu compromís a la nostra Església, et pugui presentar a la casa del Pare. Ens hi veurem un dia".

El juny de l'any 2019 la Isabel hauria fet 50 anys al Congo. No ho va poder celebrar, però la seva gran obra, Ekolo ya Bondeko, romandrà. No és necessari que en parlem en aquest Butlletí, ja que ho hem vingut fent des de fa més de 10 anys de forma regular.



La Isabel envoltada de nens



La Isabel amb en Philippe

La Ciutat de Reus

Malgrat que ha passat la major part de la seva vida a l'Àfrica, la Isabel sempre es va sentir profundament arrelada a la ciutat de Reus, on va néixer i viure fins que va marxar a Kinshasa. El 2007 va rebre la medalla de la ciutat en reconeixement a la seva labor missionera i l'any 2015 va encendre la tronada a la Festa major de Sant Pere i també va rebre un dels Premis Gaudí Gresol 2015 a "una trajectòria marcada per l'excel·lència" i el premi *Memorial per la pau Vidal i Llecha* en l'edició de 2001. L'Ajuntament de Reus, durant molts anys, a través dels programes de cooperació internacional, i mitjançant la gestió de Projecte Kinshasa, ha fet aportacions econòmiques importants en benefici d'Ekolo ya Bondeko, que han permès la realitat de M'Passa.



La comunitat diocesana de Tarragona

"Darrere d'un valent hi ha algú que arrisca, i darrere d'algú que arrisca hi ha algú que estima"... Títol de l'article Església de Tarragona, setembre-octubre 2017, Blanca Serres, equip jove de Missions.

La Diòcesi de Tarragona va considerar la Isabel com a Missionera Diocesana i l'han acompanyat en la seva labor evangèlica amb la seva presència i suport constants. Recordem que una Delegació de la diòcesi, encapçalada pel bisbe Jaume Pujol, va fer una visita a Kinshasa el juliol de 2018. Així mateix, la Isabel ha rebut l'escalf i la implicació en la seva labor Missionera de moltes comunitats cristianes i parròquies durant aquests anys, com és ara les Parròquies de Pau (Tgna) i de Sant Joan (Valls), entre altres.



La Parròquia de Sant Joan de Valls enceta el programa *Món per Estimar* (2015)

La família biològica i els amics

Malgrat haver marxat al noviciat als 20 anys, sempre es va sentir molt unida a la família en sentit ampli i mai va perdre el contacte amb els companys i amics de joventut. De fet, ella sempre era sempre la primera a felicitar els sants i aniversaris de la família. Ens va visitar de forma regular, i durant els últims anys, sobre tot amb la malaltia dels pares, va venir amb molta freqüència.

En les seves memòries, la Isabel ens explica: *"Les arrels son les arrels, no solament amb la família i amb tot l'entorn social, sinó també amb tota la naturalesa que ens envolta ... Ho sento tan entranyablement meu, el mar, els pins, els rierols, les pedres i les muntanyes de casa nostra! Sento tan meua la nostra cultura, la nostra manera de ser! He hagut d'aprendre varies llengües, però en el fons sempre prego i penso en català. Potser perquè les arrels s'han fet tan profundes, que l'arbre s'ha pogut aixecar i escampar les branques fins ben lluny. Perquè és en la mida amb què un té ben situades les seves arrels que pot obrir-se a altres races, cultures i llengües, esdevenint així universal".*

La família també va expressar en el funeral el que sent per ella:

- *"Preguem per la Maria Isabel, que ens ha ensenyat el significat de la fraternitat encarnada. Que ha fet de la determinació el motor de la seva vida. Que sovint ha anat a contra corrent, quan les costures de l'ortodòxia sense sentit eren massa estretes per encabir la seva fe. Que ha obert camins nous d'esperança entre els més desafavorits i que ens ha despertat les nostres consciències adormides. Donem gràcies per haver-la conegut, compartit i estimat... Pregària.*

- *"Has estat junt amb el Philippe, una bona cap de colla, pensant, organitzant, preparant i repartint les tasques a cada moment i quan calia. De tant en tant el castell pot fer "l'lenya" i cal tornar a començar de nou sense recances ni retrets i amb molta paciència. La teva fe i el teu testimoni M. Isabel son ben vius. Vas fer una opció i l'has aconseguit amb escreix. A prop d'aquí vas néixer i vas viure la teva joventut, avui tanques el cercle després d'una vida plena al cor de l'Àfrica",Joaquim Nogués.*

- *"Per a mi, que soc una defensora de la valentia i força de les dones, la Maria Isabel ha estat això: una dona valenta. No és fàcil ser l'única dona, jove i blanca en un barri popular a l'Àfrica. A més, ha estat tossudament lluitadora. Quan se li ha posat alguna cosa al cap no hi ha hagut qui la parés".....Reina Blanchar*
- *"Era una persona un punt trapella, sense pèls a la llengua, li agradava trencar estereotips i convencions i tenia un gran do de gents"..... Eulàlia Nogués*



Visita a la plaça A. Correig, Reus (2010)



La Isabel amb els pares a la Pastoreta, Reus (1960)